

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 77/13
Люксембург, 25 юни 2013 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-131/12
Google Spain SL, Google Inc./Agencia Española de Protección de Datos,
Mario Costeja González

**Генералният адвокат г-н Jääskinen смята, че на основание на Директивата
относно защитата на личните данни доставчиците на услуги за търсене в
интернет не са отговорни за лични данни, които се появяват на обработвани от
тях уеб страници**

*Националното законодателство в областта на защитата на личните данни се прилага
спрямо тях, когато те създават в държава членка офис, чиято дейност по рекламиране
и продажба на рекламните пространства, е насочена към гражданите на тази държава,
дори и техническите операции по обработка на данните да се осъществяват другаде*

В началото на 1998 г. широко разпространяван в Испания вестник публикува в печатното си издание две съобщения относно търг за недвижим имот по повод на възбрана, наложена за дългове към социалноосигурителната система. Като собственик се посочва едно лице. По-късно издателят на вестника прави достъпна електронна версия на въпросния вестник в интернет.

През ноември 2009 г. лицето се свързва с издателя на вестника, посочвайки, че при изписването на името, презимето и фамилията му в търсачката на Google, се препраща към страници от вестника, съдържащи тези съобщения. Лицето твърди, че възбраната е изцяло вдигната, въпросът е решен преди много години и понастоящем не е релевантен. Издателят отговаря, че няма да заличи данните му, тъй като публикуването е направено по заповед на испанското министерство на труда и социалните въпроси.

През февруари 2010 г. лицето се свързва с Google Spain и иска при изписване на неговото име, презиме и фамилия в търсачката на Google да не се появяват в резултатите от търсенето препратки към вестника. Google Spain прехвърля това искане на Google Inc. със седалище в Калифорния, САЩ, тъй като това е предприятието, което предоставя услугата за търсене в интернет.

Впоследствие лицето подава административна жалба до Agencia Española de Protección de Datos (Испанската агенция за защита на личните данни, по-нататък „AEPD“) срещу издателя на вестника и Google. С решение от 30 юли 2010 г. директорът на AEPD уважава административната жалба срещу Google Spain и Google и им разпорежда да оттеглят данните от техния каталог и да направят невъзможен достъп до тях в бъдеще. Жалбата в частта ѝ относно издателя обаче е отхвърлена, тъй като публикуването на данните в пресата било законно обосновано. Google Inc. и Google Spain подават две жалби до Audiencia Nacional (Върховен съд на Испания), с които искат отмяната на решението на AEPD. Във връзка с това испанският съд отправя няколко групи от преюдициални въпроси до Съда.

В заключението на генералния адвокат г-н Niilo Jääskinen от днес, на първо място, се разглежда въпросът за териториалното приложно поле на националното законодателство в областта на защитата на личните данни¹. Основният фактор, поради който то се прилага, е

¹ Национално законодателство, което транспонира Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното

обработването на лични данни, извършено в контекста на дейностите на клон на администратора² на територията на държавата членка. Google твърди обаче, че в Испания не се осъществява никакво свързано с търсачката му обработване на лични данни. Google Spain изпълнява единствено ролята на търговски представител във връзка с функциите на Google за рекламиране. В това си качество поема отговорност за обработката на лични данни, свързани с испанските рекламодатели.

Генералният адвокат смята, че този въпрос следва да се разгледа като се вземе предвид бизнес моделът на доставчиците на услуги за търсене в интернет. Той обикновено разчита на рекламирането въз основа на ключови думи, което е източникът на доход и причината да се предоставя безплатно средство за локализиране на информация. Юридическото лице, отговарящо за рекламирането въз основа на ключови думи, е свързано с търсачката в интернет. На това юридическо лице му е необходимо присъствие на националните рекламни пазари, поради което Google учредява дъщерни дружества в много държави членки. Следователно според генералния адвокат трябва да се приеме, че клонът обработва лични данни, ако участва в продажбата на целенасочени реклами за живеещите в дадена държава членка, дори и техническите операции по обработка на данните да се осъществяват в друга държава членка или в трети страни. Ето защо г-н Jääskinen предлага Съдът да постанови, че обработването на лични данни се осъществява в контекста на клона на администратор и че следователно **националното законодателство в областта на защитата на личните данни се прилага спрямо доставчик на услуги за търсене, когато същият създава в държава членка офис, чиято дейност по рекламиране и продажба на рекламните пространства на търсачката, е насочена към гражданите на тази държава.**

На второ място, по отношение на правното положение на Google като доставчик на услуги за търсене в интернет г-н Jääskinen припомня, че през 1995 г., когато Директивата е приета, интернет и търсачките са ново явление и съвременното им развитие не е предвидено от общностния законодател. Той смята, че Google по принцип не следва да се счита за „администратор“³ на личните данни, появяващи се на уеб страниците, които обработва, и като такъв, съгласно Директивата, да е отговорен за спазването на правилата в областта на защитата на личните данни. Всъщност осигуряването на инструмент за локализиране на информация не предполага никакъв контрол върху съдържанието на уеб страниците на трето лице. Този инструмент дори не дава възможност на доставчика на услуги за търсене в интернет да разграничава личните данни по смисъла на Директивата, а именно такива, свързани с подлежащо на идентифициране живо физическо лице, от останалите данни. Според него доставчикът на услуги за търсене в интернет не може нито фактически, нито юридически да изпълни задълженията на администратор, предвидени в Директивата, във връзка с личните данни на изходни уеб страници, хоствани на сървъри на трети лица.

Ето защо **националният орган за защита на личните данни не може да изиска от доставчик на услуги за търсене в интернет да оттегли информация от каталога си, освен в случаите, в които доставчикът не се е съобразил с кодове за изключване⁴ или със заявка от страна на уебсайта за актуализиране на кеш паметта.** Тази хипотеза не изглежда да е налице по настоящото дело. Евентуална процедура за „уведомление и изтегляне“ спрямо препратки към изходни уеб страници с незаконно или неуместно съдържание се урежда от националното гражданско право на основания, различни от защитата на личните данни.

движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

² Съгласно Директивата относно защитата на личните данни „администраторът“ е лице или орган, който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработка на лични данни.

³ Вж. бележка под линия 2.

⁴ Издателят на изходна уеб страница може да внедри „кодове за изключване“, които указват на търсачките да не индексират или съхраняват изходна уеб страница или да не я показват в резултатите от търсенето. Използването им показва, че издателят не иска определена информация на изходната уеб страница да се извлича чрез търсачки с цел разпространение.

На трето място, Директивата не урежда общо „право на забравяване“. Следователно такова право не може да се противопостави на доставчиците на услуги за търсене в интернет въз основа на Директивата, дори когато тя се тълкува с оглед на Хартата на основните права на Европейския съюз⁵.

Предвидените в Директивата права на поправяне, изтриване и блокиране се отнасят за данни, чиято обработка не е в съответствие с разпоредбите на Директивата и по-конкретно поради непълнота или неточност на самите данни. Случаят в настоящото производство не изглежда да е такъв.

Директивата предоставя на всяко лице правото на възражение по всяко време, въз основа на неопровержими законови основания, свързани с неговото конкретно положение във връзка с обработваните данни, освен ако националното законодателство не е предвидило друго. Въпреки това генералният адвокат смята, че само по себе си субективното предпочитание не представлява неопровержимо законово основание и следователно Директивата не оправомощава дадено лице да ограничава или прекратява разпространението на лични данни, за които счита, че му вредят или са против интересите му.

Съществува възможност от вторичната отговорност на доставчиците на услуги за търсене в интернет съгласно националното право да произтекат задължения за блокиране на достъпа до уебсайтове на трети лица, на които има незаконно съдържание, като уеб страници, нарушаващи права на интелектуалната собственост или съдържащи клеветническа или криминална информация. За разлика от това, да се иска от доставчиците на услуги за търсене в интернет да премахнат легитимна и законосъобразна информация, която е влязла в публичното пространство, би накърнило свободата на изразяване на мнение на издателя на уеб страницата. Според генералния адвокат това би се равнявало на цензура от страна на частноправен субект на публикуваното от издателя съдържание.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

⁵ По-специално правото на зачитане на личния и семейния живот (член 7) и на защита на личните данни (член 8) спрямо свободата на изразяване на мнение и свободата на информация (член 11) и свободата на стопанска инициатива (член 16).